

என் பாலிய, பதினம வயதுகளில் மனோட்டோ நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் பலவற்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளை நான் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நலகத்திலிருந்து இரவல் பெற்று வாசித்துள்ளேன். அவற்றில் என்னையெல்லாம் கவரத்தக்க நாவல்களாக மார்ட்டின் லூதர் கிங் 'ஹக்கில் பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்', ரொபர்ட் லியிஸ்டீ வன்சனின் 'புதையல் தீவு' என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவனே. பின்னர் வளர்ந்ததும் ஹக்கில் பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள் நாவலின் ஆங்கில; நல்லினையும் வாசித்துள்ளேன். அண்மையில் முனைவர் ர.தாரணி 'பதிவுகள்' இணைய இதழ்க்கு மார்ட்டின் லூதர் கிங் சிறுகதையொன்றைத் தமிழாக்கம் செய்து அனுப்பியபோது அவர் தமிழாக்கம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. உடனடியே ஒரு யோசனையும் தோன்றியது. அவரிடம் ஏன் அவர் 'ஹக்கில் பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்' நாவலைத் தமிழாக்கம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டிருந்தனே. அதற்கு அவர் உடனடியாகவே மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தார். உடனடியே அதே தியாயங்கள் சிலவற்றையும் தமிழில் எழுதி அனுப்பியிருந்தார். அவர்க்குப் 'பதிவுகள்' சார்பில் நன்றி. இந் நாவல் இனி பதிவுகளில் தொடராக வெளிவரும். வாசித்து மகிழுங்கள். உங்கள் கருத்துகளையும் அறியத்தாருங்கள். - வ.ந.கிரிதரன், ஆசிரியர் 'பதிவுகள்'

Written by - ஆங்கில மஹிமம் : மாரக் ட்வைன் | தமிழில் : முனைவர் ர.தாரணி -
 Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்

பிலிப்ஸின் பண்ணைக்கு நான் சனென்று சரேந்த போது, சரிய வளிச்சத்துடன் வெப்பம் அதிகமாக இருந்தது. ஞாயிற்றுக்கிழமை நாட்களின் தவோலயம் போல அங்கே அனாதைத் தும் அசையாது அமைதியாக இருந்தது. பண்ணையாட்கள் தங்கள் வலையில் மும்முரமாக இருந்தார்கள். வண்டுகளும், ஈக்கட்டங்களும் காற்றில் மொய்த்துத் தொடர்ச்சியான நீங்காரத்தை எழுப்பியது ஏதோ நீங்கள் இறந்து அங்கிருந்து அகன்று விட்டதைப் போன்றதொரு தனிமை உணர்வை உங்கள்க்கு ஏற்படுத்தியது. மெல்லிய தின்றல் காற்று அங்கிருந்த இலகைகளைத் தாலாட்டி அசைப்பது உங்களமைகிந்த சோகத்தில் ஆழ்த்தும். ஏனெனில் இறந்து பல வருடங்கள் ஆன ஆவிகள் உங்களுடன் கிசுகிசுப்பாக ஏதோ ரகசியம் உங்களைப் பற்றி பசுவது போன்று அது தோன்றும். பொதுவாக, அது போன்ற விஷயங்கள் நீங்கள் இறந்து இந்த பிவாலகை விட்டு தலாலைந்தது போன்றதொரு மாய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் வல்லமை மிக்கவை.

மூழு இடமும் ஒன்று போலவே தனெப்படும் பஞ்சு உற்பத்தி செய்யும் ஒரு சிறிய பண்ணைதான் பிலிப்ஸுக்கு சொந்தமானது. இரண்டு ஏக்கர் பண்ணையை ஒரு கஜ அகலத்தில் உள்ள கம்பி வலிசுற்றி வளைத்திருந்தது. பல்வறே நீளங்களில் காணப்படும் பீப்பாய்கள் போன்றே, அறுக்கப்பட்டிருந்த மரக்கட்டகைகைக் கொண்டு, விலங்குகள் ஏறிவர இயலாது மனிதர்கள் மட்டுமே பயன்படுத்தக் கட்டிய வெவ்வறே நீள அகலங்களில் உள்ள ஏணிகள் போன்ற பிக் கட்டகைகள் அமைத்திருந்தார்கள். வலியைத் தாண்டி மனிதர்கள் உள்ளே வருவதற்காக மட்டும் அல்லாது, பண்கள் அதைப் பயன்படுத்தி குதிரை மீது ஏறி அமரவும் ஏதுவாக அவை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. முன்பக்கத்தோட்டத்தில் அங்கங்கே சோகைபிந்த பூல்திட்டகைகள் காணப்பட்டன. அவற்றில் பெரும்பான்மையானவை பழைய கிழிந்த தோப்பி

Written by - ஆங்கில மலம் : மார்க் ட்வைன் | தமிழில் : முனவைர் ர.தாரணி -
 Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

போல வறையாகவும் , வழவழப்பாகவும் இருந்தன.

வள்ளைக்கார அமெரிக்க மக்கள் வசிப்பதற்காக மரக்கட்டைகளால் கட்டப்பட்ட இரண்டுக்கு மர வீட்டு ஒன்று அங்கே காணப்பட்டது. கோடரி போன்ற ஆயுதம் கொண்டு செதுக்கப்பட்ட மரக்கட்டைகளை அடக்கி, அதனிடையே ஏற்படும் பிளவுகளை மண் அல்லது சூண்ணாம்புக்கலவை கொண்டு பிசி மழுகி அந்த வீட்டு எழுப்பப்பட்டிருந்தது. பிளவுகளை அடைத்த மண் மீது ஏதோ ஒரு சமயத்தில் வள்ளைச்சாயம் அடித்திருக்க வேண்டும். மறைகபரியிடப்பட்ட வழியின் மலம் அந்த வீட்டுடன் இணைந்தாற்போல இருந்த ஒரு பெரிய அகலமான திறந்திருந்த சமையல் கட்டு அங்கிருந்தது. பெரிய மரக்கட்டை புகைபோக்கி ஒன்று அந்த சமையலறையின் பின்பக்கமாக இருந்தது. அந்த புகைக்கிண்டிப்பகுதியின் இன்னொரு பகுதியாக மரக்கட்டைகளால் அமைக்கப்பட்ட மின்னூட்டக் கோட்டைகள் இருந்தன. அத்துடன் பின்பக்க வேலியின் அருகே ஒரு குடிசை தனித்து நின்றது திரிந்தது.

வீட்டின் கீழ்ப்பக்கமாக இன்னொரு பகுதியில் , சிறு சிறு வீடுகள் சிலவும் , சாம்பலை நீரில் அலசி வடிகட்டி அதன் மலம் சவக்காரக் கட்டிகள் தயாரிக்கவும் இயந்திரம் , சிறு குடிசைக்கூள எசவக்காரக் கட்டிகளைக் கொடுக்க வகைக் ஒரு பெரிய அடபிபிகலன் (கட்டில்) மற்றும் சமையலறைக் கதவினரூக்கே உக்கார ஒரு நீண்ட இருக்கை இவற்றுடன் நீர் நிறைந்த ஒரு வாளியுடன் , பரங்கி காய் ஆகியவை காணப்பட்டன. அங்கே ஒரு நாய் சரிய வளிச்சத்தில் அசந்து துங்கிக்கொண்டிருந்தது. மலும் சில வேட்டை நாய்கள் ஆங்காங்கே படுத்து உறங்கிக்கொண்டிருந்தன. வேலியின் ஒரு மலையில் மின்னூட்டக் குடிசை நிழல் தரும் மரம் ஒன்றும் , இன்னொரு இடத்தில் அடர்ந்து புதர்ப்போன்ற வளரந்திருந்த திராட்சைத் தல் கொடிகளும் இருந்தன. வேலிக்கூ வளிப்புறமாக ஒரு தோட்டமும் அதில் படர்ந்திருக்கும் தர்பிசணிக் கொடிகளும் தனெட்டன. அந்தத் தோட்டத்திறகுப் பின்புறமாக பஞ்சுப்பொதி பண்ணையையும் அதற்கும் பின்புறம் மரங்களடர்ந்த காடும் காணப்பட்டது.

வேலியைச் சூற்றி நடந்து சென்று பின்பக்கமாக இருந்த மரப்பிக்கட்டைகளாலான மதில் ஏணியின் மீது ஏறி, சாம்பல் அடைத்து வைத்திருக்கும் இயந்திரம் பக்கமாக இறங்கி சமையலறையை நோக்கி நடந்தன. மிக அருகில் அங்கே நான் செல்லும் போது, மலும் கீழ்மாக சூழலும் ராட்டையின் மம்ம்ம் என்ற ரீங்காரம் எனக்குக் கேட்டது. உலகத்திலையே மிகவும் தனிமையுணரவகைக் கொடுக்கும் சத்தம் அது என்பதால் நான் மாண்டு விட்டேனோ என்று கபிட நான் நின்கைக் கும்பி நிரேந்தது.

நான் அப்படியே நடந்து கொண்டிருந்தனே . என மனதில் குறிப்பிட்ட எந்தத் திட்டமும் இல்லலை. ஆயினும் தவேபை படும் சமயங்களில் , சந்தர்ப்பத்திறகுத் தகுந்த வார்த்தைகள் என வாயிலிருந்து வளிப்படும் படியாக இயற்கையின் அருள் நலம் எனக்குத் துணை நிற்கும் என்று நான் முழுமையாக நம்பினேன் . அதை நான் உண்மையாகப் பயன்படுத்தினால் , அந்த அருள் நலம் எனக்குச் சரியான வார்த்தைகளைக் கொடுத்து பல சந்தர்ப்பங்களில் என்னைக் காத்து நிற்பதை நான் பலமுறை கவனித்திருக்கிறேன் .

சமையலறையை நோக்கி பாதிதிரும் தான் நான் நடந்திருப்பனே . அதற்குள்ளாகவே, ஒன்றன் பின்னால் மற்றொன்று என அனைத்து வேட்டை நாய்களும் என்னைத் துரத்த

Written by - ஆங்கில மஹிமம் : மாரக் ட்வைன் | தமிழில் : முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

ஆரம்பித்தன. இரூந்தாலும், அவற்றை எதிர்கொள்ளும் விதமாகத் திரும்பி தரையமாக நான் அசையாமல் நின்றேன். கால் நிமிட நேரத்திற்குள்ளாகவே எப்படி ஒரு சத்தம் போட்டு கலாட்டா செய்தன அவைகள் என்று நின்கைக்கீர்களீர்கள்! ஒரு சக்கரத்தின் ஆரக்கால்கள் போன்று நாய்கள் முற்றிலுமாக என்னசைச் சீழ்ந்து கொள்ள நான் நடுவில் திகைத்து நின்றேன். தங்களின் கழுத்தையும், மூக்கையும் என்பக்கமாக நீட்டிகொண்டு பதினந்து நாய்கள் என்னை வட்டமிட்டவாறே நகரவிடாமல் தடுத்துக் கொண்டிருந்தன. குரத்தைக் கொண்டே ஊளையிட்டவாறு என்பக்கமாக நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தன. வலையின் மலேரூந்து குதித்தும், இன்னும் அங்குள்ள மலகைகளிலிருந்தும் கட்ட அவைபாய்ந்தோடி வந்து கொண்டிருந்தன.

ராட்டையில் சூழலும் கம்பி ஒன்றைக் கையில்நீதியவாறே சமயைலறையிலிருந்து ஒரு நீக்ரோபெண் "அந்தப்பக்கம்போங்கள். டகைர்! போங்க அனைவரும்! இங்கிருந்து உங்க இடத்திற்குப் போய்ச் சேருங்கள்!" என்று கத்தியவாறே வளையே ஓடி வந்தாள். ஒரு நாயைலசோக அடித்து அது போன்றே இன்னொன்றையும் அடித்து அவர்கள் ஊளையிடுவதை நிறுத்த அவள் சொன்னாள். மற்றவைகள் பசோமல் அவர்கள் இடம் சேன்றும் மீண்டும் ஓய்வு எடுக்க ஆரம்பித்தன. ஆனால், அடுத்த நொடியே, அவற்றில் பாதிக்கும் மறேபட்ட நாய்கள் வாலையூட்டிக் கொண்டு என்பக்கமாக வந்து தோழமகைக்கு அடிப்போட்டன. கண்டிப்பாக வட்டை நாய்களிடம் எந்தக் இழிபுத்தியும் இல்லை.

ஒரு நீக்ரோ சிறுமியும், இரண்டு நீக்ரோ சிறுவர்களும் நீக்ரோ பெண்ணின் பின்புறமாக வந்து நின்றனர். அவர்கள் மலுவும் நீண்ட தொங்கும் லினன் மலேசட்டை தவிர வேறு எதுவும் அணிந்திருக்கவில்லை. அவர்களின் தாயின் நீண்ட அங்கியைப் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டு, அவளின் பின்புறத்திலிருந்து எப்போதும் அவர்கள்கு இருப்பது போலவே மிகுந்த வெட்கத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் என்னை எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு வளையகை காரப் பெண்மணி உள்ளிருந்து அப்போது ஓடி வந்தாள். அந்த அம்மாளுக்கு ஒரு நாற்பத்தையெட்டு அல்லது ஐம்பது வயது இருக்கலாம். தலையில் தொப்பி அணியாது, கையில் ராட்டைக்கான கம்பியை வைத்திருந்தாள். அவளின் சிறிய வளையகை காரக் கழந்தைகளும் அவளைப் பின்புறம் வந்தனர். நீக்ரோ கழந்தைகள் செய்த மாதிரியே அவர்களும் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதிகமாக புன்னகை பித்தபடியே இருந்த அந்தப் பெண்மணி சந்தோசம் தாளாது, நரோக நிற்கக் கட்ட முடியாது தவித்தாள். பின்னர் கிறினாள்:

"ஆஹா! கடசையாக, அது நீ தான். நீ தானே?"

ஒரு நொடிகட்டச் சிந்திக்காது நான் பதிலிறுத்தேன், "ஆம் மடேம்."

ஆனந்தத்தில் அவள் என்னை இழுத்து இறுக்கமாக அணைத்துக் கொண்டாள். பிறகு, எனது இரு கைகளையும் கட்டியாகப் பிடித்து குலுக்கிக் கொண்டே இருந்தாள். அவளின் இரு கண்களிலும் கண்ணீர் ஆறாகப் பெருகிக் கண்களில் வழிந்தோடியது. என்னைக் கட்டி பிடித்தும், கைகளைக் குலுக்கியும் அவளுக்குப் போதும் என்று தோன்றவையில்லை போலும்! கீழ் வருமாறு கிறிக் கொண்டே சென்றாள்:

"நான் நினைத்தது போல உன் அம்மாவின் சாயலை நீ அதிகம் பெறவில்லை. அதெல்லாம் எனக்குப் பெரிதில்லை. கடவுள் புண்ணியத்தில் நான் உன்னைக் காண்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அன்புச் சிறுவனே! உன்னை அப்படியே பிடித்து விழுங்கி

விடவணை டும் என்று தோன்றுகிறது. குழந்தைகள்! இது யார் தெரிகிறது? உங்களின் பெரியம்மா பையன் டாம். அவனுக்கு ஒரு ஹாய் சொல்லுங்கள், பார்க்கலாம்."

ஆனால் வாத்து போல அவர்கள் தலையை இன்னும் பின்னுக்கு இழுத்துக் கொண்டு வாயில் விரலை வைத்துக் கொண்டு குழப்பத்துடன் அவள் பின்னால் இன்னமும் ஒளிந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவள் தன் பச்சைத் தொடர்ந்தாள்:

"லிஸி! விரைவாகச் சின்று அவனுக்கு காலை உணவு உடனடி கொண்டு வா. அல்லது காலை உணவை நீ படகிலையே உண்டுவிட்டாயா, என்ன?"

நான் படகிலையே உண்டுவிட்டேன் என்று பதில் கூறினேன். எனவே என்கையைப் பிடித்தவாறு, குழந்தைகள் பின்னால் ஓடி வர வீட்டின் உள்புறமாக அவள் கூட்டிச் சென்றாள். பிளவுற்ற கீழ்ப்பக்கம் உள்ள ஒரு இரூக்கையில் என்னை அமர்த்தி வைத்தாள். . . என் முன்பக்கமாக ஒரு சிறு முக்காலியில் அவள் அமர்ந்து கொண்டு எனது இரூக்கையையும் பிடித்தவாறே கேட்டாள்:

"இப்போது உன்னை என்னால் நன்கு பார்க்க முடிகிறது. கடவுளே! இத்தனை வருடங்களில் உன்னைக் காண நான் எத்தனை ஆவலுடன் இருந்திருப்பேன் தெரியுமா! இப்போது அந்த நாளும் வந்து சேர்ந்தது. கடந்த சில தினங்களாகவே நீ வருவாய் என நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். எது உன்னை தடைசெய்தது? நீ வந்த படகு கரையைத் தட்டிவிட்டதா?"

"ஆமாம் மடேம்! அது ....."

"மடேம் என்று சொல்லாதே! சலேலி சித்தி என்று அழை. படகு எங்கே கரையைத் தட்டியது?"

படகு மலேபக்கமாக வந்தததா அல்லது நதியின் கீழ்ப்பக்கமாக வந்து கொண்டிருக்கிறதா என்று எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாத போது, இதற்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால், சில கட்டிமையான உள்ளுணர்வுகள் எனக்குள் இருந்தன. அந்த உள்ளுணர்வுகளைப் பயன்படுத்தி நான் வந்த படகு நியூ ஆர்லியன்ஸ் திசையிலிருந்து மலே நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது என்று கூற யோசித்தேன். ஆனால் அந்த வழியில் உள்ள மணல்திட்டங்களின் பெயர்கள் எனக்குச் சரியாகக் கூறத் தெரியாது. ஏதேனும் ஒரு பெயரை உருவாக்கிச் சொல்லுவதும் அல்லது அதை மறந்து விட்டது போல நடிக் வணை டும்.. அதனால் படகு கரையைத் தட்டிப் போனது என்று கூற வணை டும். ஆனால் எனக்கு வேறொரு யோசனை உதித்தது. அதை நான் அங்கே பயன்படுத்தினேன்.

"நல்லது. படகு கரையைத் தட்டியதில் ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை. அது எங்களையைக் கொஞ்சமாதான் தடைசெய்தது. ஆனால் படகினுள்ளே இருந்த இயந்திரத்தின் ஒரு பகுதி பழுதாகி விட்டது விட்டது."

"அட ஆண்டவா! யாருக்கேனும் காயம் பட்டுவிட்டதா?"

"இல்லை மடேம். ஒரு நீ க்ரோ மட்டும் அதில் கொல்லப்பட்டான்."

Written by - ஆங்கில மலம்: மாரக் ட்வனை | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

Written by - ஆங்கீர்டு ஐயங்கீர்டு : ஐயங்கீர்டு ஐயங்கீர்டு | தமிழில் : ஐயங்கீர்டு ஐயங்கீர்டு -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

Written by - ஆங்கில மலம்: மார்க் ட்வைன் | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

